

SEBES

Ügyvédi
Iroda

Ügyszám: 672/2009

Szegedi Ítéltábla útján
a Kúria részére

Budapest

Hiv.sz.: Bpi I. 757/2015

A Szegedi Ítéltábla hivatkozott számú, 2015. december 9-én kelt és december 18-án (téves címre) kézbesített perújítási indítványt elutasító végzése ellen a Be. 414.§ (1) bekezdése alapján

fellebbezést

jelentek be.

Indítványozom, hogy a Kúria

- I. a Be. 414.§ (3) bekezdése alapján a perújítással támadott ítélet végrehajtását függessze fel,
- II. a támadott végzést változtassa meg akként, hogy, a Be. 413.§ (1) bekezdése alapján a perújítást rendelje el, és egyúttal a támadott ítélettel befejezett büntetőeljárást ugyanezen törvényhely utolsó fordulata szerint, a Be. 6.§. (3) bekezdés d) pontjában írt okból, a Be. 332.§. (1) bekezdés c) pontja alapján szüntesse meg.

Indokolás

I.

A Hunvald György ellen folyamatban lévő jogi ügyek, évekkal az eljárások jogerős befejezését követően, a dolgok természetes rendjével ellentétben az idő múlásával nem csökkennek, hanem egyre számosabbak.

Ezek közül a végrehajtás felfüggesztése kapcsán releváns fejlemény az, hogy a Szegedi Ítéltábla felismerte, és 2015. december 1. napján hozott Bpkf. II. 762/2015/2. számú végzésében meg is állapította, hogy a védencemmel szemben hozott két jogerős, összesen 3 év 6 hónap tartamú szabadságvesztés több, mint az előzetes letartóztatásban töltött 2 év 6 hónap 20 nap.

Vizsont a védencemmel szemben eddig meglehetősen esetleges illetékességi okok alapján eljáró bíróságok egyike sem jutott el oda, hogy a két büntetést hónapokkal ezelőtt benyújtott, a közelmúltban megismételt összbüntetési indítványunk ellenére összbüntetésbe foglalja.

Jelenleg tehát a Szegedi Ítéltábla perújítással támadott ítélete alapján Hunvald Györgynek le nem töltött büntetés van, melyről az Ítéltábla bármikor kiállíthatja és a Bv-nek megküldheti a végrehajtásra vonatkozó rendelkezését – aminek veszélye reális, különös tekintettel arra, hogy a Tábla elnöke a nyilvánosságot több médiában is arról tájékoztatta, hogy védencemnek közel egy évre börtönbe kell vonulnia.

A megismételt összbüntetési indítványunkat befogadó Fővárosi Törvényszék ez ideáig nem hozott elsőfokú határozatot sem, sőt a Fővárosi Ítéltábla korábbi (talán mostanra okafogyott?) végzése szerinti beszámításról sem rendelkezett, igaz ezt időközben megtette egy másik tanács elsőfokon és

H-1055 Budapest, Szent István körút 19. I. emelet 2.
Telefon : (36 1) 312-0633, telefax: 312-0633, e-mail : sebesptr@axelero.hu

egy másik bíróság másodfokon. Kérdés, hogy a különböző, magukat illetékesnek tartó bíróságok egymás határozatairól mit tudnak. Tekintettel a különleges eljárásokban tapasztalható nem kis kavargásra, terjesztettem elő az ítélet végrehajtásának felfüggesztésére indítványt.

II.

A perújítás elrendelésének szükségességét alátámasztó tényállást, és érveinket, melyeket az indítványban kifejtettem, a fellebbezésemben megismételni nem kívánom, azokat változatlanul fenntartom.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség észrevételeire írásban válaszoltam, az abban foglaltakat is fenntartom.

A jelen fellebbezéssel támadott végzés új érvére az alábbiakban térek ki:

A végzés megállapítja, hogy a PKKB, illetve a Fővárosi Törvényszék a támadott ítéletben elbírált részcselekményeket nem vizsgálta, azok az előtte folyamatban lévő büntetőeljárásban nem képezték a vád tárgyát. Ezen az úton továbbmenve kifejti, hogy amennyiben a vád tárgyát képezték volna ezen részcselekmények, és azok nem lettek volna bizonyíthatóak, akkor sem kellett volna felmentő rendelkezést hoznia a bíróságnak, hanem ki kellett volna azokat rekeszteni a bűnösség alapjául szolgáló tényállásból.

A támadott végzés kitér arra is, hogy az védelem által hivatkozott Alkotmánybírósági határozat [16] bekezdése szerint a jogegységi határozat tárgyát képező esetkör értelemszerűen csak a terhelt terhére indult perújításra vonatkozik, hiszen a perújítás alapját az adja, hogy korábban el nem bírált részcselekmények kerülnek a hatóság alá.

Ez az érvelés álláspontom szerint nem fog helyt.

Az Alkotmánybíróság, visszahivatkozva a 6/2009 BJE-re megállapítja:

„[13] ...Azon részcselekmények tekintetében, amelyek az előzőekben vázolt folytatólágosság egységébe tartoznak, természetesen célszerűnek látszik az egységes eljáráson belül törtéző elbírálás, ennek érdekében pedig az esetlegesen egymással „párhuzamosan folyó” eljárások egyesítése.”

Ezt az egyesítést mulasztotta el – a Kúria egyértelmű felhívása ellenére – a Szegedi Ítéletábla, amikor bejárva a másik ügyben hozott jogerős ítéletet, ugyanazon cselekmény részcselekményei miatt marasztaló ítéletet hozott.

Ez a helyzet alakította az eljárást úgy, hogy értelemszerűen nem a terhelt terhére, hanem javára kellett perújítást kezdeményezni. Azonban a Jogegységi határozat, az Alkotmánybírósági határozat, és a perújítási indítványunkban hivatkozott más jogszabály-helyek (a 2/2010. számú BJE határozat, a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya 14. cikkének 7. pontja, az Alaptörvény XXVIII. cikkének (6) bekezdése, a 33/2013. (XI. 22.) AB határozat hivatkozott rendelkezései) egyértelműek, közülük ismét az AB határozatból idézek:

„[14]... A Legfelsőbb Bíróság kimondta, hogy az egymással egységet képező cselekményekkel összefüggésben hozott jogerős bírósági döntés ítelt dolgot eredményez (függetlenül attól, hogy a res iudicata-t megalapozó bírósági eljárás tárgyát képezte-e minden egyes, a bűncselekmény egységébe tartozó részcselekmény). Következésképpen pedig abban az esetben, ha ezen részcselekményeknek csupán egy részét bírálta el az ítélet, a res iudicata joghatása az egységbe tartozó további – jogerős ítélettel egyébként nem érintett – jogerős határozat előtt elkövetett részcselekmények vonatkozásában is kihat.”

Mindebből természetesen következik, hogy az egymással quasi halmazokban lévő részcsелеkményekről két különböző ítélet – legyen az felmentő, vagy marasztaló – nem rendelkezhet.

Az AB határozat valóban megállapítja, hogy a jogegységi döntésben tárgyalt esetkör a terhelt terhére indult perújításra vonatkozik, de ez a megállapítás a határozat tárgyát képező indítvány kapcsán releváns, az indítvány konkrét érveinek elutasítását indokolja.

Nincs azonban jogi jelentősége a Jogegységi határozatban, az AB határozatban, és más hazai és nemzetközi jogszabályokban megfogalmazott dogmatikai álláspont és annak eljárásjogi következményei vonatkozásában.

Kérem a Tisztelt Kúriát, hogy a Hunvald György elleni eddig is jelentősen elhúzódó eljárásra figyelemmel, lehetőleg soron kívül döntsön a bizonyítást nem igénylő, csupán jogkérdésben döntést igénylő indítványról.

Budapest, 2015. december 21.

Tisztelettel:

Dr. Sebes Péter
ügyvéd